

Tystlåten i tyckandets tid

Att vara en vilsen ung människa i ett snabbt växlande samhälle är svårt. Att dessutom vara snäll och tyst i ett samhälle där åsikter och extroverta drag är det nobla är en kamp för sig. Lukten av underläge. Idag förväntas vi unga vara fyllda med åsikter. Vi ska tycka till om allting. För mig är det här ett krig. Att vara konflikträdd i vårt samhälle är en ständig flykt från åsikter. Det är en oavbruten cirkel av att vara andra till lags och undvika all uppståndelse. Det är ett liv av att hålla mun. Hur ska jag kunna skriva en åsiktstext då det här har varit mitt liv i 18 år?

Ibland känner jag mig som Ninni i Tove Janssons bok *Det osynliga barnet* (1962), omringad av flera gestalter av hårdkokta och rättframma Lilla My, medan jag själv väljer att inte synas. Kanske är det inte ett val. Kanske har jag också burit på tyngden av en kall och spydig person som med tiden tvingat mig till den här osynligheten. Den där kompis som alltid trampar på mig, är det hon? Jag har inte sagt ifrån på tio år. Det är bäst så. Ingen uppståndelse. Allt är lugnt.

För att inte ge upp min kamp behöver jag en Muminmamma. Jag söker mig till den trygga, lugna rösten som ger stöd då en storm av högljudda åsikter rubbar min varsamma tillvaro. Muminmamman får mig, precis som hon får Ninni, att synas. Hon låter mig tala till punkt då lilla My avbryter mig. Hon är den som får den starkaste rösten att tystna så att den allra svagaste kan höras. En dag kommer Muminmammorna i mitt liv lugnt och tillmötesgående att krossa det samhälle som hyllar de extroverta och högljudda. Hon kommer att ge oss tystlåtna en röst, en plats.

Jag säger inte att åsikter är fel, debatter och nytänk är vad som för världen framåt. Jag är bara trött. Trött på modersmåslärare som ständigt och jämt ska dra i oss och tvinga oss att skriva våra åsikter. På kompis som ger oss onda blickar när vi uttrycker oss. På att aldrig få avsluta sin mening. Jag saknar respekten för yttrandefrihet och rätten att tåga om en så vill.

Det är svårt att säga sin åsikt utan att skapa en konflikt. Ännu svårare är det om luften redan är tjock av ord från människor som är överlägsna. Underläge doftar inte gott. För oss konflikträdda stinker platsen längst ner. Men jag som snäll och tyst borde prova på att följa

lilla Mys ord: "Du får aldrig ett eget ansikte innan du vågar slåss". För vem vet, plötsligt har jag skrivit en åsiktstext utan att jag märker det.